

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

A jelölő gyűlések elé

Holnapról megint gyűlésekre járunk esténként, hogy jelölteket állítsunk az áprilisi tanácsválasztásra. Így első látásra egyszerű alkotmányos aktusról van szó, de mindenki nagyon is tudja már, hogy ilyenkor nálunk nemcsak a jelölt méretik meg, hanem a politika is. Belpolitikai életünk igen fontos állomása ez, hiszen milliók közvéleménye fogalmazza meg ítéletét: kedve szerint fejlődik, s halad-e az ország, a város, a község? És most leginkább a „kis tételekkel” kell elszámolni, mert az ország dolgát jó rendben tudjuk. Népünk pártolja, tiszteli, és magáévá teszi a szocialista építés vezérelveit, nagy megnyugással vette tudomásul ezek ismételt megerősítését, s azt a következetességet, amelyet a párt Központi Bizottsága tanúsított a szocialista építés meggyorsítása érdekében.

Igen ám, de az embert természetes hajlama arra ösztönzi, hogy közvetlen környezetében keresse az elvek és a célok megvalósulását. Különösen ilyenkor, egy-egy kisebb közösséget hívnak össze. Mert nagyszerű dolog az, hogy évente 6 százalékkal emelkedett a nemzeti jövedelem, több mint 5 százalékkal többet termel, egyre szebb eredményekkel örvendeztet meg bennünket a szocialista mezőgazdaság, 5 és fél százalékkal többet fogyasztott egy-egy állampolgár, rendszeresen emelkedik minden dolgozó osztály, és számottevő réteg életszínvonal... — az általános törvények, a nagy igazságok és a nagy számok tengerében a maga üzemét, szövetkezetét, városát, községét és utcáját figyeli az ember.

Most természetesen nem tudunk akkora leltárt csinálni mint amikor negy-évi munka állt a tanácsok mögött. A negyedik ötéves terv első két esztendője áll a mérlegen, elkezdett vállalkozások tömegével. Még statisztikánk sincs mindenről pontra és grammra. Az összkép azonban megnyugtató. Hiszen két év alatt újabb kétezer keresőnek tudott munkát adni Szeged; 1968-hoz képest 4 ezer forinttal növekedett a keresők évi bérszínvonal, így tavaly már majdnem elérte 26 ezer 280 forinttal az országos átlagot; Szegeden az óvodáskorú gyerekek 82 százalékát tudjuk elhelyezni, szemben az 52 százalékos országos aránnyal; 3300 új lakás épült fel a városban, s az sem csúnyit — inkább szépít — a számon, hogy a lakosság anyagi ereje ebből 1366-ra futotta. S akárhová nyúlunk, éreznünk, tapasztalni lehet a szocialista fejlődés dinamizmusát. Több mint 10 kilométer a legutóbbi jelölő gyűlések óta az újonnan épült út és járda, új kemping épült, elkészült a Marx térre régen áhított piaci csarnok, korszerű játszótér készült a Bartók Béla térre, 23 kilométerrel nőtt a vízvezeték-hálózat, aminek előnyét több mint 3 ezer lakásban élvezik az emberek, 120-szal sikerült növelni a bölcsődei, 450-nel az óvodai helyek számát...

Az elkezdett vállalkozások listája sokkal hosszabb lenne ennél, a találmányok összekapkodott eredménylistájánál, hiszen nagy fákba vágtuk a fejszét, az ötéves terv elején. Talán merészebbek voltunk szándékainkkal, mint a város pénztárcája és építőereje engedi menet közben — de ne hallgassuk el, hogy a város életében, hétköznapjaiban és jövődjében rendkívül fontos dolgok sorozata kezdődött el. Közöttük nem egy olyan, amellyel nem is a mai lakosságnak, hanem jövőjének tartozik a város. Sok mindent össze lehetne szedegetni, de maradjunk csak azoknál a témáknál, amelyeket maga a tanács kezdeményezett, és pénz. Kibontakoztak a városfejlesztés új határai: már dolgoznak az északi városrészt tervein; százmilliók tételekkel alapozzuk Szeged új csatorna-rendszerét és vízellátását; készítették a város az új hid terveit; „megmozdult” a föld a belvárosi rakparton, ahol városias, impozáns védőmű és sétány lesz pár esztendő múltán; csak napirendre került az Április 4. útja felújítása is; most már biztos reménnyel beszélhetünk Tarján kereskedelmi, egészségügyi és kulturális intézményeinek megépüléséről; a napokban szavazott meg egy új vízművet a végre-hajtó bizottság; szemellátható, biztos ígért végre az új rendelőintézet, és az új kórházi pavilon; elkezdhetjük még ebben az ötéves tervben egy 210 személyes szociális otthon építésének előkészítését, s az új kenyérgyár sem messzi álom már...

Lehetne ilyen hosszú sort rakni természetesen a gondokból is. Sőt, bizonyos, hogy a jelölő gyűléseken erről a tőről gazdagabban fakad majd a szó. Mert az is igaz, hogy az építés nagy sietésében — amikor gyakori eset, hogy ha pénz, van, kapacitás nincs és viszont — a város kör-

mére égett néhány, sürgető feladat. Ma sem megnyugtató a színházak, a Kossuth Lajos sugárút, a kórházak felújításának jövője, a külső városrészekbe most sem lehet modern üzlethálózatot ígérni... — s ki-ki tud még hozzátenni. Csak ezekkel a fájdalommal ne töröljük a táblát! Csak el ne felejtjük, hogy ezek a gondok milyen messze vannak akárcsak a tíz év előtti kívánásoktól is! Jöhetnek ugyan, hogy a szocializmus a jelen és a jövővel agítál, néha visszanezézhetünk legalább tíz év horizontjára. Akkor még munkaalkalomért verekedtünk — most a szegedi ipar jó részének rekonstrukciójával birkózunk; a húsellátás gyengeségei miatt bosszankodtunk —, most (eltekintve az utóbbi hetek állategészségügyi problémáiból eredő nehézségektől) a feldolgozó ipar gyors fejlesztése lépett elő követelőn. Akkoriban mindenki azon törte a fejét, hogyan lehetne feltörni azt a dióhéjat, amit a körtöltés vont Szeged fejlődése köré — most, az a téma, hogy a választások Szegeddel egyesülő községeket és a várost miként lehet majd egységes város-szerkezetbe kapcsolni. Pár évvel korábban még azt panaszták a tanácsok, hogy nincs meg a kellő önállóságuk — most azon sóhajtoznak, hogy több pénzzel, még többet érne a hatáskör és az önállóság. Sokáig alig épült lakás Szegeden — aztán ezrelel raktuk az új otthonokat, de sosem álltak még érte sort annyian, mint most.

Ilyen a dolgok természetrajza. Rendet rakni, az igények sorában, osztályozni a gondokat, elosztani a pénzt, megszervezni az építés menetét, gondoskodni a szocializmushoz illő közösségi szükségletek kielégítéséről — mindez annak a testületnek a dolga, amelynek tagjaira a következő két héten tesz javaslatot a Hazafias Népirónt, a választókerületekben. Ezekhez az általános feladatokhoz és kötelezettségekhez jócskán kap még utárválót minden jelölt a lakóközvetekben, de természetesen bizalmat és segítséget is. Ha jól emlékszünk, 1971-ben a szegedi jelölő gyűléseken 340 közérdekű javaslattal indították a választásra, majd a tanácsokba Szeged polgárai a jelöltek.

Hadd számoljunk most el ezekkel is, hiszen mindenkit érdekel, hogy patrónusa lett-e az ügynek az egyes tanácsok és a testület. Két év alatt 136 javaslat, kérdés megvalósult, ötven folyamatban van, 85 szerepel a város további terveiben — a többitől pedig ki kellett mondani, hogy jóindulatú álm, amelynek szárnyán szívesen elringatózna minden patrióta, de a kommunizmus anyagi ereje kellene hozzá.

A választópolgárok felelősségére is hadd apelláljunk most, a jelölő gyűlések előtt. Ez a felelősség nem teljesíthető egy gyűlésen, annyival, hogy a választókerületek közössége legjobb lelkiismerete szerint választja ki jelöltjét az áprilisi választásra. Rendkívül fontos, hogy a társadalom érdekeiért őnzetlenül, fizetség nélkül fáradozó munkásokat, dolgozó parasztokat, az értelmiség és más dolgozó rétegek legjobbjait tiszteljük meg bizalmunkkal, de az eredményes tanács munkának az lesz az igazi fedezete, ha egyrészt a négy év alatt meg-megújítják a megbízatások tartalmát, másrészt pedig cselekvő lakóhelyszereikkel támogatják a tanács kollektív bölcsességgel meghatározott céljait és szándékait. Ebben az élő kapcsolatban leli meg értelmét az a fogalom, amelyet manapság sokat és szívesen emlegetünk: a közéleti demokrácia. Ezt mondja arról az MSZMP Központi Bizottságának novemberi határozata: „A szocialista demokrácia erősítését továbbra is társadalmi fejlődésünk egyik központi feladatának tekintjük. Ennek fontos eleme, hogy az állampolgárok az üzemi, a tanácsi szervek útján, a tömegszervezetek és tömegmozgalmak keretében mind nagyobb számban vegyenek részt a közügyek intézésében és eldöntésében.”

Kényelmes helyzetben vagyunk, nem kellett az ideai tanácsválasztásra új programot fogalmazni. A X. pártkongresszus és a novemberi központi bizottsági ülés határozatának teljesítésével, a negyedik ötéves terv célkitűzéseivel vagyunk elfoglalva. A szocialista építés meggyorsításának, a dolgozók életszínvonal rendszeres emelésének nemzeti programja az ideai választás telkesítő tartalma is. Ez egyesíti népünket, hazafias erőinket. A gondos jelölés, a feladatok alapos számbavétele, és a felelősségteljes választás ehhez a nagy politikai célhoz visz közelebb bennünket.

SZ. SIMON ISTVÁN

Megnyílt a lipcsei vásár

A lipcsei operaházban szombaton este megtartották az idei tavaszi vásár ünnepélyes megnyitóját. Ezen megjelent Erich Honecker, a Német Szocialista Egységpárt első titkára, továbbá az NDK számos párt- és állami vezetője.

Összehívták az országgyűlést

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa az Alkotmány 22. paragrafusa (2) bekezdése alapján az országgyűlést 1973. március 21. napján (szerda) délelőtt 11 órára összehívta.

Az országgyűlés elnökétől kapott tájékoztatás szerint az ülésnapirendi javaslatai között előreláthatóan a következők szerepelnek: a Minisztertanács elnökének beszámolója a kormány munkájáról, és a büntetőeljárásról szóló törvényjavaslat.

Művese-állomást építenek az orvosegyetemen

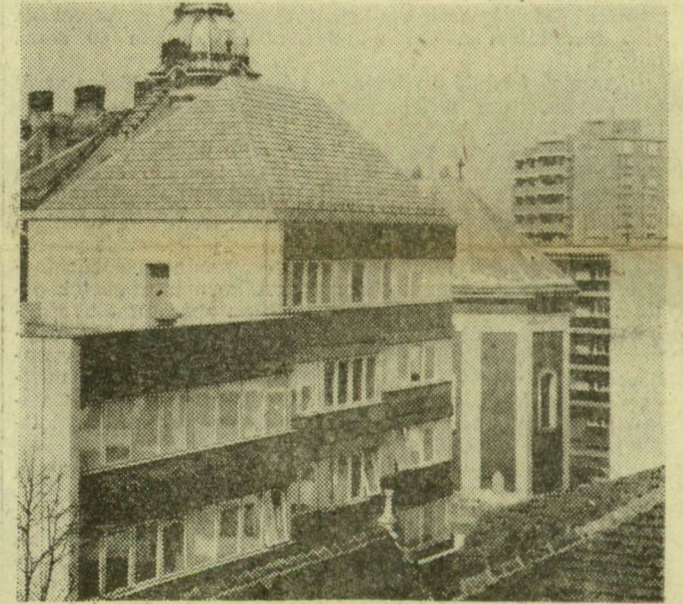
Évtizedekre szóló fejlesztési terv készül

Befejeződött két fontos egyetemi építkezés a városban. Az egyik által teljesen új létesítményt nyert a Szegedi Orvostudományi Egyetem, a másik révén visszakapják Eötvös utcai otthonukat a gyógyszerésztudományi kar intézetei és hallgatói. Új épülettel zárult le a múlt év végére a klinikasor a Somogyi utca felől: a DELEP kivételében elkészült az orvosegyetem biológiai intézete. Már át is költöztek a régi épületből az emberek és műszerek. Az utóbbiak jelentősen gyarapodtak azáltal is, hogy az egyetem beszerzett egy francia CI—10 010-es típusú számítógépet. A biológiai intézet társbérletje lesz tehát a Somogyi utcában az egyetemi számítógéppont is. Ez nemcsak a diagnosztikát hivatott megkönnyíteni, komputerialja az egész egyetemi számítást, meggyorsítja a különböző területeken feldolgozásra váró anyagok elemzését.

Az utcaképe is jól beleillő épületet a Szegedi Tervező Vállalat kollektívájával tervezte, Kovácshegyi László építésztervező vezetésével. 12 millió 400 ezer forintba került a beruházás, mely által viszont más célokra felszabadult a Kossuth Lajos sugárúti épület. Abban a minisztérium egyetértésével az egészségügyi szervezési tanszék fogják elhelyezni, de helyet találnak egy 30—50 férőhelyes óvodának is.

Az Eötvös utcában egy négy éve húzódo felújítás után kezdenek fellélegezni az orvosegyetemiek. A bauxitbeton födéme megerősítésével, a szentüzelésű helyett automatikusan működő gáztüzelésű kazán elhelyezésével végződött a Szegedi Magas- és Mélyépítő Vállalat meglehetősen hosszadalmas rekonstrukciós munkája. Az átadást március végére várják az egyetem gazdasági szervei, s akkor megkezdődhet az intézetek viszsza költöztetése. Ha bizonyos gyakorlatokra a hallgatók már ebben a tanévben az Eötvös utcába is járnak, bizonyos, hogy az oktatás teljes egészében csak szeptembertől folytatódik a felújított épületben. Ez az építkezés pedig majd 18 millió forintjába került az egyetemnek.

A DELEP két igen fontos munkába kezd idén a klinikasoron. 12 millió forintos költséggel az I. és a II. számú belklinikák között építik fel a Tarnai László tervezte

A Biológiai Intézet

— már lapunkban is bemutatott — intenzív osztály, ahol azután a súlyosabb betegek kezelését végezhetik megfelelő körülmények között az orvosok. A másik munka — ennek terveit Tarnai István és Rédei Ferenc készítette a szegedi tervező — az I. számú sebészeti klinikánál kezdődik márciusban. A klinika tanterme fölé két emeletet építenek, majd a földszinten egy új művese állomást. Az utóbbi — az országos program keretében — többek között a korszerű transzplantációt fogja szolgálni. Az utóbbi beruházás összesen 9 millióba kerül.

Vontatottan halad az egyetemi hőközpont mellett a 65 férőhelyes nővérszállás építése. Ezt a szögri építőipari ktsz végzi, amikor éppen itt dolgoznak munkásai. Egyelőre az alapozási munkákkal készültek el, s nem valószínű, hogy idén szeptemberben, a megállapodásnak megfelelően, át tudják adni az épületet, mely megkönnyítene a betegellátást azáltal, hogy jobb körülmények közé tudná hívni az egyetem a nővéreket. A három és fél milliós beruházásra tehát több figyelmet illene fordítani.

Az egyetemen az idén is terveztek kisebb felújításokat. Idén kerítenek pénzt, s alkalmat a Dóm téri épületek elektromos hálózatának teljes cseréjére, amely egymillió forintba fog kerülni. 670 ezer forintos költséggel felújítják a Pulc utcai idegklinikát férfiosztályát. Az

egyetem idén 176 millió forintos költségvetéssel dolgozik. Ebből több mint 71 millió a beralap, 10 és fél millió a hallgatók ösztöndíja és néhány más diákjóléti kiadás, 20 millió áll rendelkezésre ahhoz, hogy a gépek és műszerek selejtezését, illetve pótlását elvégezzék, kisebb felújításokat végezzenek, a betegek gyógyszerrel, gyógyászati segédeszközökkel való ellátására és a hallgatók oktatásához szükséges vegyszerek beszerzésére 21 millió forintot költhetnek. S mindebből ki-tűnik, hogy egy klinikai ágy fenntartása, működtetése ebben az évben 72 ezer forintba kerül, s hogy egy-egy hallgató képzésére egy év alatt 31 ezer forintot költenek.

Tavaly az egyetemi pártbizottság heves vitában döntött el, hogy szükség van egy mindent átfogó húszéves tervre, mely a város fejlődéséhez igazítja az egyetemét. A pártbizottság és a városi tanács közös elgondolásához hozzájárult az Egészségügyi Minisztérium is. A terv elkészítésével — mely az egyetem párt-, állami és társadalmi szerveinek közös koncepciójaként tartalmazza az intézmény területi igényeit, a leendő objektumok helyét, az azokat ellátó közművek nyomvonalát, és az igényekhez igazodó energiabázis fejlesztését — a Szegedi Tervező Vállalatot bízták meg.

V. M.